

Членъ 42). Отрѣденіето и избраніето на мюеизитѣ, става съ одобреніето и подписитѣ на двѣтѣ карающи ся лица, или чрѣзъ търговското сѣдилище.

Членъ 43). Врѣмято което ся дава за изданіето на илямтъ, отрѣдява ся отъ лицата които сѣ смразени, въ чясътъ щомъ ся опрѣдѣлятъ мюеизитѣ, а ако бы да немогътъ да ся споразумѣятъ за това врѣмя, тогава то ся отрѣжда отъ страня на търговското сѣдилище.

Членъ 44). Единъ или нѣкои отъ съдружницитѣ, ако бы да ся отказватъ за опрѣдѣленіето на мюеизитѣ, тѣ ще ся опрѣдѣляватъ официјално, отъ търговското сѣдилище.

Членъ 45). Никакъвъ ресимъ и заплата не ся зима въ свѣта, за книгитѣ и музакерета на двѣтѣ смразени страни, нѣ тѣ ся прѣдаватъ на мюеизитѣ.

Членъ 46). Който отъ съдружницитѣ, забавлява да си прѣдаде книгитѣ и музакеретата, поржчя му ся да гы прѣдаде въ разстояніе на десять дни.

Членъ 47). Ако бы да стане нужда, мюеизитѣ можятъ да продължатъ врѣмято за прѣдаваніето на книгитѣ.

Членъ 48). Когато ся не даде изново врѣмя [почякъ], или когато ся свърши новото врѣмя, тутакси като разглѣдатъ прѣдаденитѣ имъ на рѣцѣтѣ книги, мюеизитѣ вече биватъ свободни, за да разглѣждатъ и рѣшяватъ давіята.

Членъ 49). Въ случаяй когато ся появятъ размѣсени мѣнія [гласове] мѣжду мюеизитѣ, и ако бы въ сѣгласителното писмо да не е записано имято на други единъ мюеизинъ, ще ся отрѣжда отъ тѣхъ [мюеизитѣ], обаче въ избраніето ако не сѣ равни въ гласовѣтъ си, тогава търговското сѣдилище, трѣбва да отрѣди другыятъ мюеизинъ.

Членъ 40). Рѣшеніето и отсѣжданіето на мюеизитѣ, за да бѣде основано на причини и доказателства, трѣ-